

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde fra Venstres Side i Gaar Aftes, at han kunde godt nævne Opgaver, som den danske Grænsevagt og den danske Styrke skulde løse. De Opgaver, det ærede Medlem saaa nævnte, var imidlertid udelukkende den Art Opgaver, som med største Lethed kan løses af en Grænsevagt af den Karakter, som vi for vort Vedkommende taler om og tænker paa. Nogle af det ærede Medlems Betragtninger syntes jeg var noget underlige. Han talte om, at vi skulde have en betydelig Militærstyrke nede ved Sydgrænsen af Hensyn til den Agitation, som udgaar fra tyske Grænseforeninger, og det ærede Medlem havde aabenbart en Forestilling om, at man fra tysk Side pludselig kunde sende nogle Frikorps, nogle spredte Afdelinger; ind over Danmarks Grænser. Hvis dette skulde kunne ske, maatte hele Tyskland være i en Opløsningstilstand, som der foreløbig ikke paa fjerneste Maade er Tale om indenfor Tyskland. Det vilde være en Omvæltningstilstand i Europa af en saadan Beskaffenhed, at det er vanskeligt at danne sig en virkelig Forestilling om, hvordan Situationen da vilde være. Men overfor saadanne Smaakorps og tilfældige Afdelinger, som da kunde prøve at gaa over Grænsen, vilde en Ordning af den Karakter, vi har foreslaaet, være fuldt tilfredsstillende; den svarer til det Vagthold, som fandt Sted ved den dansk-tyske Grænse i Krigens Dage, og vilde kunne løse samme Opgave, som den Gang kunde løses. En Opgave, den derimod ikke vilde kunne løse, var den at modstaa et virkeligt Angreb fra et Tyskland, der atter var blevet militært stærkt. Men overfor et saadant Angreb er der heller ikke nogen Mulighed for, at de Kræfter, som man fra de ærede andre Parters Side tænker sig, skulde kunne øve nogen virkelig Modstand.

Saa tænker det ærede Medlem Hr. Brorsen paa Russerne, paa disse Bolschevikker, overfor hvilke Bekymringen skulde leve i Danmark. Kan nu det ærede Medlem virkelig tænke sig, at bolschevikiske Smaaafdelinger paa et Tidspunkt, hvor Forholdene nogenlunde kan sammenlignes med de nuværende, skulde sejle over Østersøen og drage ind i vort Land? Jeg tror, der skal en alt for stor Fantasi til for at tænke sig dette, for at dette paa nogen Maade kan være Udgangspunkt for Ordningen af dansk Militærvæsen. Skulde Bolschevikbevægelser kunne true Danmark, maatte det være i det Øjeblik, hvor denne Bevægelse havde bredt sig til Tyskland og forvandlet alle Vilkaar i Tyskland, og hvor dette havde

været muliggjort ved en saadan Tilstand i Frankrig, at man heller ikke greb ind fra den Side, det vil med andre Ord sige, hvis de herskende Kræfter i Europa i de kommende Aar skulde styre med saa stor Visdom, at det hele endte i en stor revolutionær Omvæltning, hvoraf der udgik et Herredømme af lignende Karakter som det, som nu findes i Rusland. Men hvis en saadan Omvæltning foregaar, skulde jeg være tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem heller ikke vilde have nogen videre Tillid til den militære Styrke, vi i Øjeblikket besidder; i hvert Fald vilde den intet være værd.

Men naar ærede Medlemmer imidlertid hverken ud fra Teorierne eller ud fra virkelige Forhold er i Stand til at føre et Forsvar for deres militære Opfattelse, vender de stadig tilbage til det samme, nemlig at sende et spejdende Øje ud til Udlandet og spørge: Hvad mener de om os derude; er der ikke en og anden, der har sagt noget dèr, hvorfra vi kan hente nogle Argumenter til Diskussionen herhjemme i Danmark? Om dette har den nuværende Udenrigsminister sagt, at han maatte advare imod; at man lægger en overvættets Vægt paa, hvad en og anden i Udlandet mente om danske militære Forhold, og jeg tror, han har Ret deri. Professor Deuntzer sagde det samme i sin Tid, meget stærkt understregende, at de Raad, Udlandet gav Danmark, var for hvert enkelt Vedkommende bestemt af egen Interesse og ikke af Hensyn til Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremdrog her især svejtsiske Udtalelser. Jeg har allerede gjort opmærksom paa de særegne Forestillinger, man har i Svejts om sine Forpligtelser; men dertil kommer, at man i Svejts regner med at kunne løse virkelig betydningsfulde militære Opgaver og har noget Grundlag for at kunne regnedermed i Kraft af Landets Beskaffenhed som et for store Deles Vedkommende særdeles vanskeligt angribeligt Bjergland.

Saa er der Sverige; man henviser til Udtalelser af Hr. Marks von Würtemberg og Hr. Trygger, Udtalelser, som faldt under den sidste Valgkamp, vel ikke fordi de ønskede at blande sig ind i danske Forhold, men fordi de anvendte danske Forhold i den indre Strid i Sverige om Sveriges Militærvæsen. Overfor disse kan man jo fra socialdemokratisk Side citere Udtalelser fra anden Side i Sverige; jeg tror heller ikke, vi kan lægge overvættets megen Vægt derpaa.

Og saa er der den nu staaende Strid